

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŽEMĖS ŪKIO PASKIRTIES ŽEMĖS ĮSIGIJIMO ĮSTATYMO NR. IX-1314 3
STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo Nr. IX-1314 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Įstatymo projektas) tikslas yra stiprinti žemės ūkio paskirties žemės (įskaitant ir, kai perleidžiamas daugiau kaip 10 ha žemės ūkio paskirties žemės nuosavybės teise turintis juridinis asmuo arba tokio juridinio asmens akcijų (teisių, pajų), kai įgijėjas tampa daugiau kaip 25 proc. tokio juridinio asmens akcijų (teisių, pajų) valdytoju) perleidimo kontrolę, kad asmenys nuosavybės teise neįgytų daugiau žemės ūkio paskirties žemės nei leidžiama pagal Įstatymo 3 straipsnio 1 ir 2 dalis. Taip pat siekiama užtikrinti galiojančio Lietuvos Respublikos žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo (toliau – Įstatymas) 3 straipsnio 2 dalies nuostatos dėl išimtinės galimybės viršyti 500 ha žemės ribą gyvulininkystei plėtoti įgyvendinimo ir kontrolės mechanizmą.

Nacionalinė žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – Nacionalinė žemės tarnyba) iki 2018 m. sausio 1 d. apskritai nedalyvavo procese dėl žemės įgijėjo įsigyjamo ploto vertinimo (išduodavo pažymą žemės ūkio paskirties žemės savininkams apie pirmumo teisę turinčius asmenis, bei leidimus įsigyti žemę, patikrinusi, ar asmenys atitinka kvalifikacinius reikalavimus žemei įgyti). Tuo metu galiojančio Įstatymo 3 straipsnio 7 dalis įtvirtino paties įgijėjo atsakomybę, žemės ūkio paskirties žemės pirkėjo deklaracijoje deklaruojant, kad po sandorio sudarymo jo ir su juo susijusių asmenų bendrai nuosavybės teise valdomas žemės ūkio paskirties žemės plotas neviršys didžiausio galimo įsigyti žemės ploto ribos (išskyrus galimą išimtį dėl gyvulininkystės plėtojimo). Taigi, jei nebus priimtos siūlomos nuostatos, šiuo metu Nacionalinė žemės tarnyba, būdama vienu iš valstybinės žemės patikėjimo teisės subjektų (patikėtinių), negalėtų būti suinterasuotas asmuo, galintis pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.78 straipsnio 5 dalį pareikšti reikalavimą dėl, pavyzdžiui, iki 2018 m. sausio 1 d. sudaryto niekinio privačios žemės ūkio paskirties žemės sklypo perleidimo sandorio teisinių pasekmių taikymo. Atitinkamai, nepriėmus siūlomų nuostatų, Nacionalinė žemės tarnyba neturi teisinio pagrindo pati imtis veiksmų pradėti tyrimą dėl žemės įgijimo teisėtumo.

Nuo 2018 m. sausio 1 d. Nacionalinė žemės tarnyba turi teisę tikrinti asmenų nuosavybės teise valdomą plotą tik tada, kai šis kreipiasi, siekdamas gauti sutikimą įsigyti naują žemės ūkio paskirties žemės sklypą ar juridinį asmenį, nuosavybės teise valdantį daugiau kaip 10 ha žemės ūkio paskirties žemės, ar tokio juridinio asmens akcijų (teisių, pajų), kai įgijėjas taptų daugiau kaip 25 proc. šio juridinio asmens akcijų (teisių, pajų) valdytoju. Taigi

siūlomomis nuostatomis, kai be prokuroro, kurio atžvilgiu siūloma nustatyti, kad jis pats vykdytų viešojo intereso tyrimą tik tada, kai veikoje galimai buvo nusikalstamos veikos požymių (pavyzdžiui, įtariama kyšininkavimo atvejai pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 225 straipsnį ir kt.), atsiras dar viena institucija (Nacionalinė žemės tarnyba), bus išplečiamos šiai tarnybai nuo 2018 m. sausio 1 d. suteiktų įgaliojimų ribos, kartu subalansuojamas prokuratūrai teksiančių viešojo intereso gynimo atvejų skaičius. Siūlomi pakeitimai nėra esamo reguliavimo atsisakymas, o jo tobulinimas, siekiant stiprinti Įstatymo 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtintos taisyklės dėl įsigyjamo žemės ūkio paskirties žemės ploto ribos laikymosi kontrolę.

Dėl siūlomų nuostatų galiojimo laike svarbu pažymėti, kad jos būtų ne mažiau aktualios ir dėl tų sandorių, kurie buvo sudaryti nuo 2018 m. sausio 1 d., t. y., kai Nacionalinei žemės tarnybai pavesta išduoti sutikimus įsigyti žemės ūkio paskirties žemės, kadangi praktikoje žemės ūkio paskirties žemės įgijėjas, pagal galiojančio Įstatymo 3 straipsnio 3 dalį gavęs Nacionalinės žemės tarnybos sutikimą įsigyti žemės, iki sandorio sudarymo gali sudaryti kitus žemės ūkio paskirties žemės, įmonės, turinčios daugiau kaip 10 ha žemės ūkio paskirties žemės, ar akcijų įsigijimo sandorius. Taigi nors sutikimo išdavimo dieną įgijėjo nuosavybės teise valdomas žemės plotas bus atitinkantis Įstatymo 3 straipsnį, tačiau išlieka teorinė galimybė, kad, notarui tvirtinant sandorį, įgijėjo turimas žemės plotas gali būti pakitęs (padidėjęs). Be to, kai kurių formų juridinių asmenų, pavyzdžiui, akcinių bendrovių (priešingai nei uždarytų akcinių bendrovių, mažųjų bendrijų, o nuo 2018 m. gegužės 1 d. ir žemės ūkio bendrovių bei kooperatinių bendrovių) duomenys apie jų narius dėl šių juridinių asmenų veiklos specifikos nėra kaupiami Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje, taigi išduodant įgijėjui sutikimą, vadovaujantis Įstatymo 3 straipsnio 3 ir 4 dalimis, kuriose nustatyta, kad išdavimo pagrindas „valstybės įmonių registruose“ patikrinti duomenys dėl neviršijimo Įstatymo 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyto žemės ploto ribos, nėra galimybės įsitikinti, ar akcinių bendrovių atveju įgijėjas viršys didžiausio nuosavybės teise galimo įsigyti žemės ūkio paskirties žemės ploto ribą. Tokiu atveju pagal galiojančią reguliavimą vadovaujamas žemės ūkio paskirties žemės įgijėjo sąžiningumo prezumpcija, t. y. žemės įgijėjas minėtą turtą įgis, pagal Įstatymo 3 straipsnio 9 dalį Žemės ūkio paskirties žemės pirkėjo deklaracijoje patvirtinęs, kad po įsigijimo sandorio jis ir su juo susiję asmenys nuosavybės teise valdys ne daugiau nei leidžia Įstatymo 3 straipsnis. Dėl šių priežasčių Nacionalinei žemės tarnybai (kadangi sutikimo išdavimo metu nustatytas įgijėjo turimo žemės ploto statusas galėjo pakisti iki sandorio sudarymo dėl ne nuo jos priklausančių veiksmų arba ji pagal suteiktus įgaliojimus negalėjo nustatyti neatitikimo) aktualu, kilus įtarimui, turėti teisę tikrinti ir sandorius, sudarytus nuo 2018 m. sausio 1 d. bei gauti reikalingą informaciją ne tik iš registų, bet ir iš valstybės ar

savivaldybių institucijų, įstaigų ar įmonių, kitų juridinių (pavyzdžiui, iš Centrinio vertybinių popierių depozitoriumo, Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ir t. t.).

Teisės konkrečiai institucijai – Nacionalinei žemės tarnybai – atlikti sudarytų tiesioginių arba netiesioginių žemės ūkio paskirties žemės perleidimo sandorių patikrinimą ir prireikus, ginant viešąjį interesą, kreiptis į teismą, bus papildoma priemonė, kuri prisidės prie tokių sandorių teisėtumo užtikrinimo. Įstatymo projekte minimi pažeidimai, kurių tąsai užkirsti kelių Įstatymo projekte siūlomos priemonės, laikytini viešojo intereso pažeidimais dėl toliau įvardytų priežasčių. Maksimalaus galimo nuosavybės teise įgyti žemės ūkio paskirties žemės ploto dydžio Įstatyme nustatymas buvo viena iš priemonių, sudarančių prielaidas racionaliai valdyti žemės ūkio paskirties žemę, skatinti sąžiningą konkurenciją žemės ūkyje, neleisti monopolizuoti gamybos ir rinkos. Kaip yra pažymėjęs Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2006 m. kovo 30 d. nutarime, šie įvardyti siekiai, kurie įgyvendinami per leistino nuosavybės teise įsigyti žemės ūkio paskirties žemės ploto maksimalius dydžius, traktuotini kaip išreiškiantys Konstitucijos ginamą viešąjį interesą.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įsigijimo įstatymo projekto iniciatorė ir rengėja – Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija. Įstatymo projektą parengė Žemės ūkio ministerijos Žemės ir išteklių politikos departamento (direktorius pavaduotoja Aušra Kalantaite, tel. 239 1353, el. p. ausra.kalantaite@zum.lt) Žemės teisės skyriaus (vedėja Gintarė Tumalavičienė, tel. 239 1346, el. p. gintare.tumalaviciene@zum.lt) vyriausioji specialistė Vaida Dumčiūtė, tel. 239 1348, el. p. vaida.dumciute@zum.lt.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Iki 2018 m. sausio 1 d. pagal Įstatymą už Žemės ūkio paskirties žemės pirkėjo deklaracijoje pateiktų duomenų teisingumą atsakė pats žemės ūkio paskirties žemės įgijėjas. Minėta deklaracija buvo privalomai teikiama notarui. Prokuroras, gindamas viešąjį interesą, turėdavo teisę pareikšti ieškinį teismui dėl žemės ūkio paskirties žemės paėmimo ir perdavimo valstybės nuosavybėn, kai žemės plotas buvo įsigytas pažeidžiant šio Įstatymo 3 straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatas. Nuo 2018 m. sausio 1 d. atsirado nauja nuostata, kad Nacionalinė žemės tarnyba išduoda sutikimą įsigyti žemės ūkio paskirties žemės ir kitą turtą pagal Įstatymo 1 straipsnio 3 dalį.

Taip pat pažymėtina, kad nuostatos dėl didžiausio galimo nuosavybės teise įsigyti žemės ūkio paskirties žemės ploto – 500 ha buvo apsispręsta 2006 m. Tuo metu svarstant dėl šiuo metu galiojančios nuostatos pagrįstumo, buvo atsižvelgta į Lietuvos agrarinės ekonomikos

instituto atliktą ūkių žemės ūkio veiklos rezultatų analizę. Ši analizė parodė, jog didesnių nei 500 ha ūkių rentabilumas yra 6 proc. punktais mažesnis, negu 300–500 ha ūkių. Didesniuose nei 500 ha ūkiuose didėja pastoviosios išlaidos, tenkančios hektarui žemės ūkio naudmenų. Tai reiškia, kad didėjant ūkiui reikalingos santykinai didesnės investicijos žemės ūkio technikai, kuri gali būti našiai naudojama tik esant tam tikram ūkio dydžiui. Atsižvelgiant į žemės, kaip riboto ištekliaus, prigimtį, būtinumą išsaugoti žemės ūkio paskirties žemės naudingąsias savybes, taip pat remiantis minėtais tyrimais, buvo priimta nuostata, numatanti maksimalų 500 ha įsigyjamą nuosavybės teise žemės ūkio paskirties žemės plotą. 2017 m. Seimui svarstant Įstatymo pakeitimo projektą (nauja redakcija), įstatymų leidėjas apsisprendė palikti galiojusias nuostatas. Šiuo metu jos taip pat nesiūlomos keisti.

Pažymėtina ir tai, kad 3 metų terminas, skirtas nustatyti sutartinių gyvulių skaičiaus sumažėjimo aplinkybėms, galioja nuo 2014 m. ir šiuo teikimu nesiūlomas keisti. Nuo 2014 m. galiojusia (ir šiuo metu taip pat nesiūloma keisti) nuostata dėl sutartinių gyvulių skaičiaus sumažėjimo „dėl ne nuo asmens priklausančių aplinkybių“ įtvirtinta išimtis, kada pateisinamos aplinkybės dėl sutartinių gyvulių skaičiaus sumažėjimo, t. y., kai sutartinių gyvulių savininkas savo valiniais veiksmais pats nesukėlė sumažėjimo, pavyzdžiui, gyvuliai išgaišo.

Svarbus aspektas, kad nuostatos dėl išimties, kai gyvulininkystės plėtrai galima įsigyti didesnę žemės ūkio paskirties žemės plotą nei 500 ha, taip pat nuostatos dėl tokios įsigytos žemės privalomo pardavimo valstybei, jeigu atsiranda bent viena iš Įstatyme nustatytų sąlygų (sutartinių gyvulių sumažėjimas arba savininko valia perleisti įsigytą žemę), yra galiojančios nuostatos nuo 2014 m. Nuo 2018 m. sausio 1 d. įsigaliojusi redakcija sugriežtino valstybės poziciją šiuo klausimu, kai vietoj „valstybė įgyja teisę išpirkti“ buvo įtvirtinta „valstybė turi išpirkti“ žemę, kuri buvo įsigyta gyvulininkystei plėtoti. Teikiamu projektu nėra siūloma keisti minėtų nuostatų, siekiant nesudaryti sąlygų spekuliuoti žemės ūkio paskirties žeme (naudojantis išimtimi supirkti žemės ūkio paskirties žemės plotus, viršijančius 500 ha, turint tikslą įgytą žemę perparduoti).

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Siūloma numatyti, kad Nacionalinė žemės tarnyba, kilus įtarimui, galėtų patikrinti žemės ūkio paskirties žemės perleidimo sandorio atitiktį Įstatymo 3 straipsnio 1 ir 2 daliai ir tam turėtų teisę reikalauti iš valstybės ar savivaldybių institucijų, įstaigų ar įmonių, kitų juridinių ir fizinių asmenų (bei užsienio organizacijų, neturinčių juridinio asmens statuso) pateikti dokumentus ir informaciją. Atlikusi minėtą patikrinimą ir nustačiusi Įstatymo nuostatų dėl didžiausio galimo įsigyti žemės ūkio paskirties žemės ploto pažeidimą, Nacionalinė žemės tarnyba šį Įstatymą pažeidusiam žemės ūkio paskirties žemės įgijėjui turėtų teisę pasiūlyti

parduoti viršijančią žemės ūkio paskirties žemės ploto dalį. Svarbu pažymėti, kad, kai pažeidžiant Įstatymą buvo įsigytas turtas pagal 1 straipsnio 3 dalį, asmeniui būtų teikiamas pasiūlymas parduoti jo nuosavybės teise valdomos žemės ūkio paskirties žemės dalį, atitinkančią įgyto juridinio asmens nuosavybės teise valdomos žemės ūkio paskirties žemės plotą arba atitinkančią juridinio asmens nuosavybės teise valdomos žemės ūkio paskirties žemės plotą, proporcingą jame įgytų akcijų (teisių, pajų) skaičiui. Sprendimas viršijantį žemės ūkio paskirties žemės plotą išskaičiuoti iš įgijėjo pasirinktas dėl to, kad būtent įgijėjas yra asmuo, nesilaikęs Įstatymo nustatyto didžiausio galimo nuosavybės teise įsigyti žemės ūkio paskirties žemės ploto ribojimo. Dėl įgijėjo veiksmų neturėtų pasibaigti ar būti žymiai sutrikdyta įgyto (ar dalinai įgyto) juridinio asmens veikla.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad siūlomomis priemonėmis siekiama užtikrinti, jog neliktų sandorių, kurių pasekmė – nuosavybės teise įgytas žemės plotas, viršijantis sandorio sudarymo metu leidžiamą nuosavybės teise įsigyti žemės ūkio paskirties žemės plotą. Įstatymo 3 straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatų tikslas – kad asmenys, sudarydami sandorius, netaptų valdytojais didesnio žemės ploto, nei leidžia Įstatymas. Taigi pasekmės įgijėjui atsirastų tik tada, kai atlikus tyrimą, būtų nustatyta, kad patikrinimo atlikimo metu asmuo nuosavybės teise tebevaldo žemės ūkio paskirties žemės plotą, viršijantį Įstatymo 3 straipsnyje nustatytąjį.

Atkreiptinas dėmesys į keletą aspektų dėl tų atvejų, kai asmuo nusprendžia pats perleisti gyvulininkystei plėtoti įgytą žemės ūkio paskirties žemę. Pirmia, nesant kitų aplinkybių apie sutartinių gyvulių skaičiaus sumažėjimą, ir įgijėjas tiesiog yra apsisprendęs perduoti šią žemę tretiesiems asmenims, tuomet ūkio subjektas pats sprendžia, kada nori perleisti žemės ūkio paskirties žemę, įsigytą gyvulininkystei plėtoti. Šiuo atveju nebūtų racionalu Įstatymo projekte jam nustatyti terminą, per kurį nuo savo vidinio apsisprendimo perleisti žemę, asmeniui reikėtų pateikti pranešimą Nacionalinei žemės tarnybai. Antra, net asmeniui neinformavus Nacionalinės žemės tarnybos apie savo ketinimus perleisti žemės ūkio paskirties žemės sklypą, jam, kaip savininkui, bus būtina kreiptis į Nacionalinės žemės tarnybą dėl pažymos apie pirmumo teisę pirkti turinčius asmenis gavimo. Šiame etape, Nacionalinė žemės tarnyba, patikrinusi duomenis ir nustačiusi, kad asmuo siekiamą parduoti žemės ūkio paskirties žemę įsigijo gyvulininkystei plėtoti, konstatuos, kad ji privalo būti valstybės išpirkta, ir teiks pasiūlymą asmeniui.

Dar vienas svarbus aspektas dėl galiojančios Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies. Šioje dalyje nustatyta, kad išimtis dėl gyvulininkystės plėtojimui įsigyjamos žemės ūkio paskirties žemės yra taikoma asmeniui (būtent pačiam įgijėjui, o ne kartu su juo susijusiems asmenims), t. y. hektarai skaičiuojami būtent asmens laikomam sutartiniam gyvuliui, taigi ir pasekmės atsiranda vienam asmeniui – įgijėjui, kai asmens sutartinių gyvulių skaičius sumažėja. Atsižvelgiant į tai,

Įstatymo projekte siūlant šios nuostatos įgyvendinimo ir kontrolės mechanizmą, taip pat vartojama ta pati vieno atsakingo subjekto apibrėžtis: asmuo (be su juo susijusių asmenų).

Taip pat Įstatymo projekte siūloma atsisakyti nebeaktualios nuostatos, jog, jeigu sudaromas žemės ūkio paskirties žemės sklypo perleidimo sandoris atitinka Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 20 straipsnyje apibrėžtus požymius, pirkėjas žemės ūkio paskirties žemės pirkėjo deklaracijoje nurodo lėšų, už kurias įsigijamas žemės sklypas, įsigijimo šaltinius. Pagal minėto įstatymo nuostatas, finansų įstaigos, atliekančios piniginę operaciją, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie atliktą piniginę operaciją pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu kliento vienkartinės operacijos su grynaisiais pinigais arba kelių tarpusavyje susijusių operacijų su grynaisiais pinigais suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta. Kadangi pagal galiojančio Įstatymo 2 straipsnio 3 dalį nustatyta, kad žemės pirkimo–pardavimo sandoriai turi būti vykdomi tik bankinių atsiskaitymų būdu, Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostata tampa nebeaktuali.

Kaip perteklinės nuostatos siūloma atsisakyti formuluotės, kad „valstybė Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka asmeniui atlygina paimto žemės ūkio paskirties žemės ploto žemės įsigijimo kainą arba vidutinę rinkos vertę, kurios dydis nustatomas pagal žemės verčių zonų žemėlapius, jeigu vidutinė rinkos vertė yra mažesnė“. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad teismas, įvertinęs asmens kaltės ir kitus momentus, priims sprendimą dėl žemės ūkio paskirties žemės perdavimo valstybei, todėl būtent teismas galėtų pasisakyti ir dėl kompensavimo už paimtą žemės ūkio paskirties žemę klausimo.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Neigiamų priimto įstatymo pasekmių nenumatoma. Priešingai, priimtose nuostatos turės teigiamų rezultatų – bus pašalintas netikrumas dėl galimai pažeidžiant galiojusias nuostatas sudarytų žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo sandorių. Sustiprės visuomenės pasitikėjimas valstybės institucijomis ir teisine sistema.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas Įstatymas neigiamos įtakos kriminogeninei situacijai, korupcijai neturės. Priešingai, priimtose nuostatos paskatins asmenis atidžiai įvertinti pasekmes, sąmoningai neteislingai užpildžius Žemės ūkio paskirties žemės pirkėjo deklaraciją.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Priimtos siūlomos nuostatos turės teigiamos įtakos verslo aplinkos gerinimui, kadangi konkrečios institucijos, galinčios patikrinti sudarytų sandorių teisėtumą ir prireikus kreiptis į teismą, įtvirtinimas užtikrins skaidresnę žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo rinką. Žemės ūkio paskirties žemės įgijėjai žinos, kad visi žemės rinkos dalyviai suinteresuoti veikti sąžiningai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priimti naujų teisės aktų, pakeisti ar pripažinti netekusius galios galiojančių teisės aktų nereikės.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos įstatymo, Teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų. Įstatymo projekte nėra įtvirtinta naujų sąvokų ir jas įvardijančių terminų.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas neprieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos bei Europos Sąjungos dokumentų nuostatomis.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Įstatymo projekto nuostatas, joms įgyvendinti įgyvendinamųjų teisės aktų neprireiks.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

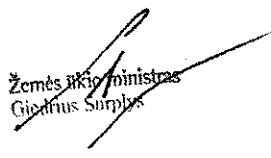
Artėjant žemės reformos pabaigai, persikirsčius žmogiškuosius išteklius, papildomų lėšų Nacionalinei žemės tarnybai vykdyti patikrinimams neprireiks. Žemės ūkio paskirties žemės sklypams išpirkti galėtų būti naudojamos lėšos, gautos už parduotus valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypus.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis „žemės sklypas“, „nuosavybė“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.
Nėra.

Žemės ūkio ministras
Gediminas Surplis